

הלכות תפלה - ד תחלת זמן תפלת שחרית

שוע"ר סי' א מהדורא קמא

יג פרשת הקרבנות לא יאמר אלא ביום, לפי שאין מקריבין קרבן בלילה.

שוע"ר סי' יח

ו מאימתי מברך על הציצית, יש אומרים משיכיר בין תכלת שבה ללבן שבה, שנאמר וראיתם אותו, משעת ראיה והכרת התכלת מתחיל החיוב. ויש אומרים דשעת ראיה נקרא משיעלה עמוד השחר ... טוב לזוהר לכתחלה שלא ללבוש את הטלית **בברכה** עד שיכיר בין תכלת שבה ללבן שבה.

שוע"ר סי' כו

ג המשכים לצאת בדרך עם שיירא ואין השיירא ממתנת עליו ואינו יכול להתעכב כדי להניח תפילין ... צריך להניח עכשיו קודם הליכתו מביתו **[מברך עליה]**.

שוע"ר סי' ל

א לילה זמן תפילין הוא מן התורה ... אבל חכמים אסרו להניח תפילין בלילה, מפני שהוא זמן שינה, וגזירה שמא ישכח וישן בהם, ואסור לישן בתפילין, מטעם שיתבאר בסי' מ"ד. ולכן אף לאחר שעלה עמוד השחר שהוא יום לכל המצות האמורות בתורה, אסור להניח עד שתגיע עת קימה משינה לרוב בני אדם, דהיינו עד שיאיר היום בכדי שיראה את חבריו ברחוק ד' אמות ויכירנו.

ג היה רוצה לצאת לדרך בהשכמה קודם שיאיר היום, יכול להניח קודם יציאתו, **וכשמגיע זמנו ימשמש בהן ויברך**.

שוע"ר סי' נח

ב (זמן קריאת שמע של שחרית) מן התורה הוא משעלה עמוד השחר, שאז מקצת בני אדם רגילים לקום ממטתם ... וחכמים עשו הרחקה וגדר ותקנו שלא יקרא לכתחלה עד שעה שדרכן של רוב בני אדם לקום ממטתם, דהיינו **שיאיר היום כל כך עד שיראה את חבריו ברחוק ד' אמות ויכירנו**.

ו מי שהוא אנוס ... יכול לקרותה בביתו מיד שעלה עמוד השחר, ויסמוך גאולה לתפלה ויתפלל ... מכל מקום אין להקדים **לומר יוצר אור** כל כך בהשכמה, עד שיכיר עכ"פ בין תכלת ללבן.

שוע"ר סי' נט

א יאמר **יוצר אור אחר תפלת י"ח**. ואע"פ שמקדים קר"ש לברכת יוצר שתקנו לפניה, אין זה מעכב בדיעבד.

טור סי' פט

זמן תפלת השחר מתחיל משעלה עמוד השחר **והאיר פני המזרח**, שהיא כנגד תמיד השחר.

מ"א סי' פט

ג אבל שאר הפוסקים כתבו סתם **אם התפלל משעלה עמוד השחר יצא**. וכן נראה לי, דהא מדין, בעליית עמוד השחר כשר להקרבת תמיד, אלא דחיישינן דילמא אתי למיטעי, לכן בעינן האיר פני המזרח ... וכן הוא ספ"ב דמגילה במשנה, וכולן שעשו משעלה עמוד השחר, כשר.

שוע"ר סי' פט

א וזמן התפלות הוא כזמן התמידין. שתמיד של שחר זמנו מתחיל משעלה עמוד השחר, שהוא אור הנוצץ מהחמה במזרח, מהלך ד' מילין קודם נץ החמה. אלא שהיו ממתנינים עד שהאיר כל פני המזרח עד שבחברון, לפי שפעם אחת באו לידי טעות על ידי שעלה מאור הלבנה ודימו שהוא אור הנוצץ במזרח בשחר ... לפיכך גם תפלת השחר זמנה מתחיל מעלות השחר. אלא שלכתחלה מצוה להתחיל עם נץ החמה, דהיינו אחר יציאתה ולא קודם לכן, משום שנאמר יראוך עם שמש וגו' ... אבל בדיעבד אם עבר והתפלל משעלה עמוד השחר, יצא. ואף לכתחלה יכול לעשות כן בשעת הדחק, כמו שיתבאר.

ט בשעת הדחק כגון שצריך להשכים לצאת לדרך ... ואין השיירא ממתנת לו עד אחר נץ החמה להתפלל תפלת י"ח כמצותה בביתו מעומד, יכול להתפלל **משעלה עמוד השחר** קודם צאתו.

שוע"ר סי' תפח

ג וכל היום כשר לקריאת ההלל **מעמוד השחר** ... ולכתחלה לא יקראו אותו קודם נץ החמה.

שוע"ר סי' תקפח

א זמן תקיעת שופר ביום ... **מעלות השחר** ... אלא שחכמים הצריכו להמתין עד **שתנץ החמה**.

שו"ע סי' תרנב

א מצות לולב ביום ... **משתנץ החמה** ... ואם צריך להשכים לצאת לדרך נוטלו משעלה **עמוד השחר**.